

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202219
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7816202219.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobkyne I. P., F. XX.XX.XXXX, T. B. X, XXX XX S., právne zastúpenej JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou, so sídlom Zámocká č. 26, 811 01 Bratislava, proti žalovanému ad. 1/ Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpenému Beňo & partners advokátskou kanceláriou, so sídlom Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad a žalovanému ad. 2/ Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, v konaní o neplatnosť zmluvy o úvere a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Súd žalobu voči žalovanému v ad. 1 **z a m i e t a**.

Súd určuje, že zmluva - Žiadosť o aktiváciu splátkovej karty Quatro č. 0019558047 zo dňa 30.10.2007 je bezúročná a bez poplatkov, v prevyšujúcej časti súd žalobu o určenie neplatnosti tejto zmluvy **z a m i e t a**.

Súd zaväzuje žalovaného v ad. 2 zaplatiť žalobkyňi sumu 2592,68 Eur do 3 dní **od právoplatnosti rozsudku**.

Súd **n e p r i z n á v a** stranám sporu náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že Zmluva o poskytnutí úveru č. 0019558047 zo dňa 30.10.2007 uzatvorená medzi žalobkyňou a pôvodne žalovaným ad. 1/ je neplatná a zaviazal žalovaného ad. 1/ na zaplatenie sumy 1.113,75 Eur zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

2. Poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa podpísala dňa 30.10.2007 s pôvodne žalovanou spoločnosťou ad. 1/ Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok Úverovú zmluvu č. 0019558047, a bol jej poskytnutý úver vo výške 995,82 Eur. Túto pôžičku splatila žalobkyňa vo výške celkom 3.186,64 Eur k mesiacu marec 2016. V čase podpisovania úverovej zmluvy žalobkyňa nerozumela zložitým finančným obligačným vzťahom a zmluvné podmienky akceptovala. Text zmluvy bol písaný malými a ťažko čitateľnými písmenami. Pravidelnými mesačnými splátkami po 41,25 Eur splatila žalobkyňa počnúc mesiacom november 2007 do 04.03.2016, sumu najmenej 3.186,64 Eur. Žalovaný z neznámych dôvodov naďalej požaduje nedoplatok vo výške 1.157,00 Eur, preto žalobkyňa z opatrnosti naďalej mesačne uhrádza sumu vo výške 41,25 Eur, napriek skutočnosti že tento úver je už dávno preplatený.

Z obsahu uzavretej zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už vopred pripravenú a žalovaná dopisovala do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa osobných údajov žalobkyne, údaje o výške pôžičky vrátane príslušenstva, pričom tieto údaje boli pre žalobkyňu nejasné a obsah tejto zmluvy žalobkyňa žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť a ani neovplyvnila. Žalobkyňa má za to, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, a to navyše na základe neprijateľných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má za to, že v tomto prípade je potrebné skúmať, či vôbec išlo o platnosť Zmluvy o úvere, a to predovšetkým v časti uvedených úrokov z omeškania a ostatného príslušenstva a, či táto zmluva nebola uzavretá v rozpore so zákonom. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam sa postup žalovaného javí ako nekalá obchodná praktika a porušenie práva na strane žalobkyne, z ktorého vzniklo bezdôvodné obohatenie. S poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 1.113,75 Eur. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe s poukazom na tú skutočnosť, že ako spotrebiteľ má mať z dôvodu právnej istoty vyriešenú otázku skutočnej výšky dlhu. Žalovaný si uplatnil neúmerne vysoké úroky z omeškania a zmluvné pokuty, a tak na požadovanom určení rozsahu neplatnosti zmluvy existuje naliehavý právny záujem. Žaloba je plne v súlade aj s ust. § 3 ods. 5 ZoSU. Z uvedenej zmluvy jednoznačne nevyplýva aké sú vlastne splátky po zohľadnení neplatných častí zmluvy týkajúcich sa príslušenstva pohľadávky, je teda v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm k) zákona o spotrebiteľských úrokoch, a preto s poukazom na § 41 OZ, keď obsah právneho úkonu zakladá hrubú nerovnováhu práv a povinností v neprospech slabšieho spotrebiteľa, t.j. evidentnú nadvládu nad dlžníkom (čl. 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS) je potrebné určiť neplatnosť zmluvy ako celku.

3. Žalovaný ad. 1/ s podanou žalobou nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že voči nemu je žaloba v celom rozsahu nedôvodná, pretože v tomto konaní nie je pasívne legitimovaným subjektom, nakoľko v žalovanom úverovom vzťahu vystupoval ako sprostredkovateľ a teda nie je priamym účastníkom právneho vzťahu medzi žalobkyňou a veriteľom, ktoré vznikli na základe Úverovej zmluvy. Žalovaný v ad. 1/ je len splnomocnencom veriteľa na vykonávanie určitých úkonov v mene a na účet veriteľa týkajúcich sa uzatvorenia Úverovej zmluvy a správy poskytnutého úveru. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu voči nemu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa podaním zo dňa 26.08.2016 navrhla, aby súd pripustil do konania na strane žalovaného pristúpenie ďalšieho subjektu a to Všeobecnej úverovej banky a. s.. Tento návrh podala z toho dôvodu, že na základe zložitých a neprehľadných písomností týkajúcich sa uzavretia úverovej zmluvy jej nie je ako spotrebiteľovi zrejmé kto jej vlastne úver poskytol. Z písomností predložených žalobkyňou vyplýva a to hlavne z výpisu splátkovej karty Quatro, že ona jednala a konala so spol. Cosnumer Finance Holding a. s., pričom jej nebolo zrejmé že žalovaný je v sprostredkovateľskom vzťahu so spol. VÚB a. s. Dodnes jej nie je známe na koho účet v peňažnom ústave uhrádzala platby, ktoré aj naďalej uhrádza pod hrozbou exekúcie. Z opatrnosti preto ponechala na strane žalovaného aj žalovaného ad. 1./V prípade ak sa v priebehu dokazovania preukáže že sa jedná o účet VÚB, tak nemá nič proti tomu aby sa proti pôvodne žalovanému konanie zastavilo.

5. Uznesením č.k. 6C/48/2016-59 zo dňa 26.09.2016 súd pripustil pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného a to Všeobecnú úverovú banku, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, ako žalovaného ad. 2/.

6. Žalovaná ad. 2/ sa podaním zo dňa 18.11.2016 vyjadrila k žalobe v tom zmysle, že namietala podanú žalobu z ktorej nie je zrejmé čoho sa vlastne žalobkyňa domáha, či žiada aby súd vyhlásil zmluvu za neplatnú, respektíve za bezúročnú a bez poplatkov, pričom mala za to, že takéto dva petity sa navzájom vylučujú. Namietala tiež aplikáciu nesprávneho zákona na zmluvný vzťah, pretože zmluva bola uzavretá dňa 05.11.2007 a preto sa môže spravovať jedine ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa hneď na úvod svojej žaloby konštatuje pomerne ťažko pochopiteľné stanovisko, pričom uvádza, že v čase podpisovania zmluvy nerozumela zložitým finančným obligačným vzťahom a zmluvné podmienky akceptovala. K takémuto tvrdeniu uviedol, že právny poriadok SR a ani judikatúra súdneho dvora EU neochraňuje spotrebiteľa, ktorý by zostal neinformovaný v dôsledku ľahkovážneho prístupu a neinformovaniu sa. Z uvedeného vyplýva teda celkom jednoznačný záver, že žalobkyňa v tomto prípade nepostupovala ako by priemerný spotrebiteľ postupovať mal, a preto by jej v tomto konaní ani nemala prislúchať ochrana zákonnými inštitúciami ochrany spotrebiteľa. Žalobkyňa v žalobe uvádza len široký výpočet zákonných ustanovení, ktoré ale žalobkyňa nijakým spôsobom neaplikuje na právny vzťah so žalovaným ad. 2/. To, že niektoré dojednania v zmluve nemohli byť dojednané individuálne ešte neznamená, že sú neprijateľné, či dokonca v rozpore so zákonom. Preto strohé tvrdenie žalobkyne, že je potrebné skúmať platnosť zmluvy, je absolútne irelevantné. Zmluva bola platne uzavretá a podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z.

platného a účinného v čase uzatvárania úverovej zmluvy a keďže žalobkyňa zo zmluvy čerpala, tieto tvrdenia o neplatnosti zmluvy sú v tomto prípade bezpredmetné. V žalobnom petíte, kde žalobkyňa žiada určenie neplatnosti úverovej zmluvy, tiež absentuje základný procesný predpoklad určovacej žaloby - naliehavý právny záujem. Podľa rozsudku NR SR sp. zn. 3 Cdo 112/2004 určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená práve vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplne vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tuje (nieje) právny vzťah alebo právo. Vzhľadom na uvedené má za to, že takto naformulovaný žalobný petít by mal byť zamietnutý bez toho aby ho súd skúmal vecne. Zmluva o úvere je platným právnym úkonom uskutočneným v plnom súlade s príslušnými právnymi predpismi a obsahujúcim všetky nevyhnutné náležitosti v zmysle starého zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný ad. 2/ uzavrela so žalobkyňou dňa 05.11.2007 zmluvu o úvere (Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH, a.s. - QUATRO). Ako je zrejme z písomného vyhotovenia listín tvoriacich zmluvu o úvere (v tom pravom právnom zmysle), zmluva o úvere sa skladala/skladá z viacerých dokumentov V skratke a všeobecne možno celý vtedajší proces popísať tak, že (potenciálny) klient majúci záujem o poskytnutie bankového produktu/služby zo strany spoločnosti žalovanej kontaktuje žalovaného ad. 2/ (najčastejšie telefonicky, na základe predošlej skúsenosti či ako dôsledok marketingových činností našej spoločnosti, t.j. zaujme ho reklama na ten - ktorý produkt), pričom podľa jeho predbežných predstáv je spísaný prvotný dokument - žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty. Žiadosť je následne po prvotnom kontakte s (potenciálnym) klientom spolu so všetkými dokumentmi a informačnými materiálmi zaslaná na adresu (potenciálneho) klienta. Úlohou (potenciálneho) klienta, korešpondujúcou s legitímnym očakávaním žalovaného ad. 2/ v seriózny prístup, je celú zmluvnú dokumentáciu si nakoniec prečítať (naštudovať) a v prípade pretrvávajúceho záujmu žiadosť podpísať a zaslať späť na posúdenie a dopodpisovanie. Oboma stranami dopodpisovaná _zmluva o úvere je však po právnej stránke tvorená nielen žiadosťou, ale aj obchodnými podmienkami, cenníkom, a potvrdzujúcim listom, ktoré dokumenty sú právnou súčasťou zmluvy o úvere a tvoria ju ako jeden celok (ďalej aj „komponenty zmluvy o úvere“). Pri pohľade na zmluvu o úvere je zrejme, že obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti, ako napr. úrokovú sadzbu, poplatky či indikatívny výpočet RPMN. Takáto štruktúra súkromnoprávnej zmluvy, kedy sa zmluva skladá z viacerých dokumentov prítomných buď na jednej, alebo i na viacerých samostatných listinách, je v praktickom živote veľmi bežná, ničím nevybočuje zo zaužívanej praxe v súkromnoprávných vzťahoch (a to ani medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi, pričom by sa dalo uvažovať aj nad tým, že takýto spôsob kontraktácie prevažuje). Uvedené bolo už v minulosti potvrdené aj rozhodovacou praxou súdov - viď napr. verejne dostupný rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 26 Cdo 2317/2006. Za azda najdôležitejší prameň práva podporujúci túto argumentáciu považuje Rozsudok SD EU z 9.11.2016 vo veci C-42/15, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda. SD EU v tomto konaní vyslovil niekoľko dôležitých právnych názorov, okrem iného aj ten že článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods.2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“. Je nepochybné, že tak ako samotná žiadosť o vydanie kreditnej karty, tak aj obchodné podmienky, cenník či potvrdzujúci list boli vyhotovené písomne a doručené žalobkyňi. Žalobkyňa na 4. strane svojej žaloby, kde sa opätovne nevie rozhodnúť, či žiada neplatnosť alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere, okrem iného, poukazuje na údajnú absenciu údajov o výške, počte, termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, teda údajov podľa ust. § 9 ods. 2, písm. k) nového zákona o spotrebiteľských úveroch. Tu je potrebné zdôrazniť, že takýto právny predpis je irelevantný v tomto konaní, keďže zmluva bola uzatvorená v roku 2007 a teda je potrebné ju posudzovať podľa starého zákona o spotrebiteľských úveroch, ako sme už uviedli v časti 1.1 tohto nášho vyjadrenia. Ak teda žalobkyňa chce tvrdiť, že v zmluve absentuje údaj podľa § 4 ods. 2, písm. a) starého zákona o spotrebiteľských úveroch, tak tu si dovoľujeme uviesť, že zákon platný a účinný v čase uzatvárania úverovej zmluvy absenciu takéhoto údajov nepostihoval následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) starého zákona o spotrebiteľských úveroch je údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nutné v zmluve o úvere osobitne rozčleniť, k danému uvádzame, že ide o výklad nesprávny, príliš formalistický, v ktorom absentuje racionalita s ohľadom na potreby zmluvného vzťahu -v tomto prípade je navyše predmetom zmluvy o úvere revolvingový úver uzavretý na dobu neurčitú, ktorého hodnota (ako i prípadná hodnota jednotlivých splátok v budúcnosti po opakovanom čerpaní úveru) je závislá primárne od spôsobu, frekvencie a

výšky čerpania a splácania úverových prostriedkov zo strany spotrebiteľa, čo dopredu prirodzene naša spoločnosť a pravdepodobne ani žalobkyňa nevie určiť ani odhadnúť. Zo znenia žaloby je zrejmé, že žaloba žalobkyne je súhrnom zavádzajúcich, nepodstatných, účelových a zmätočných informácií, ktorá je zavŕšená absurdnými právnymi závermi priečiacimi sa nielen zákonu, no i bežnej a jednoduchšej logike. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 14.02.2017 uviedla, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, tak ako bola súdu doručená. Naďalej sa odvolávala na neprijateľné zmluvné podmienky v predmetnej zmluve. Poukázala na rozhodnutie KS Banská Bystrica č. k. 13 Co/206/2016, kde sa jedná o obdobný prípad a kde bolo určené, že zmluva je neplatná a poukázala na to, že tu malo dôjsť k uzavretiu zmluvy vyplnením žiadosti o aktiváciu splátkovej karty žalobkyňou a následne potvrdením, teda akceptáciou tejto žiadosti. Nie je zrejmé, či táto bola žalobkyňi doručená, a preto dala do pozornosti, či došlo k uzavretiu zmluvy. Chcela upozorniť na splácanie tohto úveru, pričom mala za to, že žalobkyňa čerpala asi 30000,- Sk, avšak čo aj vie súdu preukázať, že ku dnešnému dňu uhradila 3508,82 Eur a aj naďalej platí úver v sume 41,25 Eur mesačne, z obavy že by mohla prísť o nehnuteľnosť. V januári 2017 bol žalobkyňi doručený výpis zo splátkovej karty kde žalovanými je evidovaný nedoplatok v sume 837,26 Eur. Krátkou cestou súdu predložila výpisy o splácaní úveru žalobkyňou. Z opatrnosti rozšírila petiu žaloby v tom zmysle, že v prípade ak by súd považoval zmluvu za platnú navrhla aby ju vyhlásil ako bezúročnú a bez poplatkov, v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň upravila výšku bezdôvodného obohatenia a to vzhľadom na uskutočnené platby žalobkyňou na sumu 2.592,68 Eur.

8. Súd na pojednávaní uznesením pripustil zmenu petitu žaloby, ohľadom vyhlásenia Úverovej zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkov a tiež ohľadom výšky bezdôvodného obohatenia a to na sumu 2.592,68 Eur.

9. Z vyjadrenie žalovaného ad. 1/ vyplynulo, že trvá na vznesenej námietke pasívnej legitímácie, nakoľko má za to, že z úverovej zmluvy je zrejmé, že vystupuje ako správca, pričom je zrejmé kto je veriteľom a je nepochybné, že on koná len v mene a na účet banky.

10. Žalovaný ad. 2/ na pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu trvá na písomnom vyjadrení zo dňa 18.11.2016, ktoré bolo súdu doručené a ktoré obsahuje obširne vyjadrenie k všetkým jednotlivým bodom žaloby. Chcel poukázať na to, že čo sa týka určovacích petítov žaloby, tak sa jedná o protichodné petity. Je preukázané, že uzavretá zmluva je platným právnym úkonom, už len z dôvodu, že poskytnuté finančné prostriedky žalobkyňa čerpala. Na určovacej žalobe absentuje naliehavý právny záujem a predložil súdu rozsudok OS Zvolen č. k. 18 C/404/2015-109, ktorý sa s touto otázkou vysporiadal tak, že žalobu z toho dôvodu zamietol. Čo sa týka bezúročnosti a bezpoplatkovosti čerpaného úveru mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Čo sa týka rozpisu splátok poukázal na rozsudok EU - súdneho dvora vo veci Klára Bírova c/a Home credit, kde bolo jednoznačne určené, že nie je dôležitý presný rozpis, ktorý sa uvádza v zmluvách, avšak pre spotrebiteľa je nutné vedieť koľko má platiť. Samozrejme ak by mal záujem spotrebiteľ o rozpis na požiadanie by mu bol poskytnutý. Žalobkyňa takýto úkon neuskutočnila. Okrem uvedeného z podanej žaloby nie je zrejmé aké ďalšie náležitosti úverová zmluva nespĺňa. Jedná sa o revolvingový úver a mal za to, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom uvedené obligatórne náležitosti. Uviedol, že je možné v danom prípade hovoriť o zneužití inštitútu ochrany spotrebiteľa. Jednalo sa o štandardnú žiadosť, ktorú si vyplní spotrebiteľ kedy po odsúhlasení mu posielala veriteľ späť cenník, a po preskúmaní dochádza až k uzavretiu zmluvy. Žalobkyňa počas 10 rokov plnila úverovú zmluvu a neoslovila žalovaného ohľadom výšky plnenia alebo úverovej zmluvy. Čo sa týka odplaty mal za to, že v zmysle § 53 OZ pri preskúmaní neprijateľných podmienok spotrebiteľských úverov neprináleží súdu preskúmať výšku odplaty. Na záver uviedol, že v prípade ak by súd z nejakého dôvodu žalobe vyhovel, vznáša námietku premlčania ohľadom splátok starších ako 3 roky.

11. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a žalovaného ad. 1/ a ad./ 2 a oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

12. Zo Žiadosti o aktiváciu splátkovej karty Quatro, číslo zmluvy 0019558047, zo dňa 05.11.2007 (ďalej len „Zmluva“), vyplýva, že bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným ad. 2/ (Všeobecnou úverovou bankou, a.s.) v zastúpení spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako sprostredkovateľom a správcom, v ktorej bol schválený úverový rámec - nákupný limit vo výške 995,81 Eur (30.000,- Sk)

s pevnou mesačnou splátkou vo výške 33,19 Eur (1.000,- Sk). Žalobkyňa nezaškrtila kolónku ohľadom poistenia.

13. Zo Schválenia Žiadosti o Splátkovú kartu Quatro - Potvrdzujúci list, predložený žalovaným vyplýva, že žalovanej bol schválený úverový rámec vo výške 995,81 Eur (30.000,- Sk) so štandardnou mesačnou splátkou vo výške 33,19 Eur (1.000,- Sk). Aktuálna mesačná úroková sadzba bola vo výške 1,90 %. K zmluve bolo priradená úverové poistenie Typ A. Dokument ďalej obsahoval heslo, variabilný symbol pre jednotlivé splátky, termíny splátok 1. - 15. Deň v kalendárnom mesiaci a číslo splátkového účtu. List bol podpísaný na základe plnomocenstva zástupcom žalovaného ad. 2/ a datovaný dňa 05.11.2007.

14. Z Výpisu zo splátkovej karty Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.), vyhotoveného ku dňu 25.01.2017, za zúčtovacie obdobie od 01.11.2007 do 31.12.2008 a následne od 01.01.2009 do 25.01.2017, a z výpisu ku dňu 06.04.2016 za zúčtovacie obdobie vyplýva, že žalobkyňa pri výške úverového rámca 1.650,00 Eur a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia v prvom zúčtovacom období) vo výške 0,00 Eur a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia v druhom zúčtovacom období) vo výške -1242,21 Eur, výbermi v bankomatoch a inými transakciami v období od 22.11.2007 do 27.12.2007 čerpala v daných zúčtovacích obdobiach prostriedky vo výške 995,31 Eur, pričom splátkami v období od 17.12.2007 do 11.01.2017 uhradila celkovo sumu vo výške 3.980,66 Eur. Z predmetného výpisu ďalej vyplýva, že mesačne boli na ťarchu daného účtu účtované (štandardné) úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia štandardnej úrokovej sadzby vo výške 22,80 % ročne), sankčné úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia sankčnej úrokovej sadzby vo výške 5,00 % ročne), a poplatky v rôznej výške. Žalobkyni bola predmetným výpisom zároveň predpísaná povinná splátka na úhradu vo výške 41,25 Eur so splatnosťou dňa 15.01.2017, pričom bolo určené, že ešte môže čerpať sumu 831,52 Eur.

15. Súd sa ďalej oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinnými od 01.07.2006 (ďalej len „Obchodné podmienky“) a Cenníkom produktov vydávaných v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platným od 01.08.2007.

16. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu,.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. 12. 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa ustanovenia § 456 prvej vety Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

20. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

21. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná čiastočne.

22. V prvom rade sa súd zaoberal tým, či žalobkyňa má v zmysle § 137 písm. c/ CSP naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby

musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petit môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu.

23. Súd sa postavil za to stanovisko, že žalobkyňa ako spotrebiteľka má naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby, nakoľko sa tým môže vyriešiť otázka porušovania spotrebiteľských práv žalovaným. Súdom prináleží súdna kontrola nielen zmluvných podmienok, ale aj dokonca kontrola zmlúv s cieľom vylúčiť zo života spotrebiteľov neprimerané podmienky, aby sa tak naplnil cieľ sledovaný článkom 6 Smernice Rady 93/13/EHS.

24. Podľa § 60 CSP, stranami sú žalobca a žalovaný.

25. Primárnou otázkou, ktorou sa súd zaoberá pri riešení jednotlivých sporov, je otázka aktívnej (na strane žalobcu) a pasívnej (na strane žalovaného) vecnej legitímácie strán sporu. „Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 192/2004; uverejnený v ZSP 46/2008).

26. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

27. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že Zmluva o poskytnutí úveru č. 0019558047 zo dňa 30.10.2007 uzatvorená medzi žalobkyňou a pôvodne žalovaným ad. 1/ a ad. 2/ je neplatná a zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 2.592,68 Eur zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Z priložených listinných dôkazov - žiadosti o aktiváciu splátkovej karty Quatro zo dňa 05.11.2007 má súd za preukázané, a nakoniec medzi stranami sporu ani nebolo sporné, že zmluva bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným ad. 2/ (Všeobecnou úverovou bankou, a.s.) v zastúpení spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., žalovaným ad. 1/ ako sprostredkovateľom a správcom. Uvedenou skutočnosťou je jednoznačne preukázané, že žalovaný ad. 1/ nie je pasívne legitimovaným subjektom, nakoľko v žalovanom úverovom vzťahu vystupoval ako sprostredkovateľ a teda nie je priamym účastníkom právneho vzťahu medzi žalobkyňou a veriteľom - žalovaným ad. 2/, ktoré vznikli na základe Úverovej zmluvy. Žalovaný v ad. 1/ je len splnomocnencom veriteľa na vykonávanie určitých úkonov v mene a na účet veriteľa týkajúcich sa uzatvorenia Úverovej zmluvy a správy poskytnutého úveru. Z uvedených dôvodov, a to nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného ad. 1/, súd žalobu voči nemu zamietol.

28. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

29. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

30. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa ust. § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

33. Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

35. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

37. Podľa ust. § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

(7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, 8) musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

(8) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

38. Súd zistil, že vyššie oboznamovaná zmluva je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 ako aj s § 4 ods. 2 písm. a), c), g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že žalobkyňa so žalovanými 1/ a 2 / spísali žiadosť o aktiváciu splátkovej karty Quatro v zmysle bodu II. a následne žiadosť bola podpísaná žalobkyňou a žalovaným ad. 1/ dňa 05.11.2007. Z tvrdenia žalovaného vyplýva, že žalobkyni malo dôjsť Schválenie Žiadosti o splátkovú kartu Quatro - Potvrdzujúci list, ktorá bola doložená v spise. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalobkyne a navyše, žalovaný ad. 2/ v konaní ani nepreukázal, či toto oznámenie žalobkyni aj doručil. Z toho vyplýva, že žalobkyňa so žalovanými neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o aktiváciu splátkovej karty Quatro, pričom Schválenie Žiadosti o splátkovú kartu Quatro - Potvrdzujúci list, s uvedením výšky úverového rámca a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa a jeho prílohách, ktoré žalobkyňa nepodpísala.

39. Súd takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje za nekalú prax žalovaného ad. 2/, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobkyňa nevie, v akej výške a s akými podmienkami jej bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru jej má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý - výšku úrokov, splátky a podobne.

40. Ďalej súd zistil, že vyššie oboznamovaná Zmluva zo dňa 05.11.2007 je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a), c) a g) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, ročnú percentuálnu mieru nákladov, ako ani ročnú úrokovú sadzbu. V Zmluve je totiž uvedená mesačná splátka sumou 33,19 Eur bez uvedenia počtu a termínu splátok, pričom z uvedeného nevyplýva ani, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Žalovaný totiž v Zmluve uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. Až v Schválení Žiadosti o splátkovú kartu Quatro - Potvrdzujúci list je uvedená aktuálne mesačná úroková sadzba vo výške 1,90 %. Súčasťou príloh uzatvárajúcej zmluvy je Indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pre rôzne produkty ponúkané žalovaným ad. 2/. Potvrdzujúci list zo dňa 05.11.2007, na ktorý sa žalovaný ad. 2/ odvoláva nebol žalobkyňou podpísaný, táto ním podľa svojich tvrdení nedisponuje a žalovaný ad. 2/ v konaní nepreukázal, že by ho žalobkyni doručil.

41. Súd považoval neuvedenie sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ceny tovaru alebo poskytnutej služby, ročnej percentuálnej miery nákladov, ako ani ročnej úrokovej sadzby za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a tiež na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

42. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v úverovej zmluve, a tiež vzhľadom na to, že žalobkyňa úver čerpala, súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi stranami sporu považoval za platnú a v tejto časti žalobu zamietol, avšak poskytnutý úver považoval podľa citovaného ustanovenia § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

43. Vychádzajúc z uvedeného, súd dospel k záveru, že žalovaný ad. 2/ mal v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) a § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nárok len na plnenie, ktoré poskytol žalobkyni, čo v danom prípade predstavuje sumu 995,81 Eur.

44. Žalobkyňa v konaní preukázala, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, keď pri úvere, poskytnutom jej vo výške 995,81 Eur, od nej v splátkach prijal sumu spolu vo výške 3.980,66 Eur, a to minimálne v rozsahu sumy 2.592,68 Eur z titulu úrokov a poplatkov poskytnutého úveru, napriek tomu,

že poskytnutý úver sa v zmysle citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za bezúročný a bez poplatkov, dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodná, a preto jej v tejto časti vyhovel.

45. Súd vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobcu ktorú vzniesol žalovaný ad. 2/ uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna 2-ročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna 3-ročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. 10 ročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu je potrebné aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako bankový subjekt, poskytnutie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve o úvere neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch týmto obchádzal zákon, a toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Zároveň žalobkyňa sa o svojom bezdôvodnom obohatení dozvedela až krátko pred podaním žaloby, kedy splnomocnila svojho právneho zástupcu na zastupovanie v tomto konaní. Súd má za to, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko žalovaný je bankovým subjektom pôsiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Ďalej je nesporné, že viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych stupňov porušenie práv spotrebiteľov aj priamo žalovaným. Preto v obdobných spotrebiteľských veciach je potrebné vychádzať zo všeobecnej desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kedy žalovaný má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok a preto v predmetnom právnom vzťahu strán sporu tohto konania je potrebné aplikovať objektívnu 10-ročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2. Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej 2-ročnej lehoty. Obdobne premlčanie posúdili napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 20/79/2010-260 zo dňa 23. októbra 2013, Okresný súd Humenné v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 5C/184/2014-79 zo dňa 14. decembra 2015.

46. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. V prejednávanej veci vo vzťahu k žalovanému ad. 1/, ktorý bol v konaní plne úspešný, súd mu nepriznal náhradu trov konania a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP, a to z dôvodu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré súd vidí v tom, že žalobkyňa je v postavení slabšej strany sporu a to spotrebiteľa, ktorý navyše až do dnešného dňa poctivo plnil svoje povinnosti z uzavretej úverovej zmluvy, pričom postavenie žalovaného ad. 1/ mohlo byť pre žalobkyňu mätúce, nakoľko všetku komunikáciu ohľadom poskytnutého úveru viedla práve so žalovaným ad. 1/, ktorý navyše figuruje aj pri uzatváraní úverovej zmluvy, hoci len v postavení správcu. Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k žalovanému ad. 2/, je možné konštatovať, že žalobkyňa aj žalovaný ad. 2/ boli úspešní v konaní čiastočne, preto súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).